

*Gældende formulering.**Lovforslaget.*

Stk. 2. Støtte kan ydes til arbejdssøgende, såfremt

1. de er arbejdsløse eller må vente at blive det i den nærmeste fremtid,
2. passende arbejde ikke kan anvises på hjemstedet, og
3. arbejde overtages andetsteds, hvor der er behov for arbejdskraft af den omhandlede art, jfr. dog § 14, stk. 2, nr. 1.

Stk. 3. Til arbejdssøgende, som i forbindelse med afslutning af en uddannelse overtager arbejde uden for uddannelsesstedet, kan støtte kun ydes, når ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 4. Støtte kan ikke ydes i det omfang, den pågældende på anden måde kan modtage dækning for udgifter til de i §§ 14-19 omhandlede formål.

Stk. 5. Støtte kan ikke ydes, hvis der er grund til at antage, at hjælpen ikke vil medføre det tilsigtede formål.

Stk. 6. Arbejdsdirektøren fastsætter efter forhandling med landsarbejdsnævnet nærmere regler for ydelse af støtte.

§ 15. Rejsehjælp kan ydes til arbejdssøgende, der enten er arbejdsløse eller må vente at blive det i den nærmeste fremtid, og som godtgør at skulle rejse fra det sted, hvor de er eller bliver arbejdsløse, for at overtage arbejde andetsteds. Rejsehjælp kan endvidere ydes ved tilbagerejse i de tilfælde, der omhandles i § 20, stk. 2.

Stk. 2. Hjælpen ydes som dagpenge, jfr. kapitel 9, for det antal dage, rejsen varer, dog højst for 3 dage, samt som en godtgørelse svarende til udgiften ved befordring med offentligt befordringsmiddel. Til arbejdssøgende, der ikke er medlem af nogen anerkendt arbejdsløshedskasse, udbetales hjælpen med et beløb; svarende til dagpengesatsen i den anerkendte (eventuelt ikke-ankendte) arbejdsløshedskasse, hvortil pågældende efter sit fag må henføres.

Stk. 3. Ved rejse til udlandet kan der kun ydes rejsehjælp i overensstemmelse med regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

Stk. 4. Hjælpen udbetales af det arbejdsformidlingskontor, inden for hvis område den arbejdssøgende hidtil har haft bopæl.

§ 14. Rejsehjælp ydes som en godtgørelse svarende til udgiften ved befordring med offentligt befordringsmiddel. Herudover ydes under længere rejser et tillæg, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet. Dette tillæg kan dog ikke ydes ved de i stk. 2, nr. 4 og 5, nævnte rejser.

Stk. 2. Hjælpen kan ydes til personer, som

1. rejser for at søge arbejde uden for hjemstedet, såfremt arbejdsformidlingen finder rejsen nødvendig for ansættelsesforholdets etablering eller i øvrigt af afgørende betydning for den arbejdssøgende,
2. rejser for at overtage arbejde uden for hjemstedet, idet der dog ved rejse til udlandet kun kan ydes rejsehjælp i overensstemmelse med regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet,
3. rejser tilbage til hjemstedet efter at have arbejdet uden for dette, når arbejdsforholdet er ophørt efter så kort tid, at den arbejdssøgende ikke med rimelighed bør bekoste hjemrejsen, såfremt årsagen til arbejdets ophør ikke kan tilregnes ham,